

Sermo factus in solennitate

Sermo eiusdem in eadem festiuitate de omnibus sanctis per thema. Beati qui lugent quonia ipsi consolabuntur.

Beati qui lugent quonia ipsi consolabuntur. *Matth. v. et in euangelio presentis celebratis.* Nos de beato luctu et consolatione locuturi in hodierna celebritate sanctorum illorum a quorum oculis absterfit deus omne lachrymam. ita ut non sit amplius ibi luctus neque clamor. *Reginam inclitam ciuitatis huius sanctorum de qua gloriosa dicta sunt matrem insuper illius qui est deus totius consolationis inuocabimus pro gratia qua egemus impetranda dicentes. Ave Maria gratia plena. etc.* Beati qui lugent quonia ipsi consolabuntur. *Scribitur tibi dictum est. Proposita hac celesti stupendaque sententia insonante hac grati tonitruo ex ore diuinitatis in sublimi monte ecclesie audierunt quod plurimi altisonam huius extraneissime et a sapientibus mundi hactenus abscondite doctrine tubam. Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum. Audiam vero non omnes equa mentem quoque iudicio comprobauerunt. nimirum quot capita tot sententia et fides dei donum est ne quis gloriatur. Audierunt eam omnes ex omni natione que sub celo est quorum plurimis nihil profuit auditus non inhius fidei ut apostolus loquitur. sed in depressiores sue infidelitatis tenebras demersi sunt. Hi sunt pagani idolatre et iudei perfidi qui quonia foris sunt et confundunt nostris uocibus nihil ad nos eos deserat sermo noster et ad christianos dirigat. Dicatque Beati qui lugent etc.* Ecce autem apertis meditationis mee oculis intueri uideo plenas etiam christianorum omnes aures hac sententia diuina. Quis enim est christianus qui hoc euangelium in ecclesia non sonuerit. Verbum hoc nihilominus ad mentales aures suas introitus non equa profunditate et tenaci approbatione reponitur. Pars est hominum simplicitatem absque eruditione et literis quos sola autoritas in hac fide stabilit nec ultra quicquam uel querere uel intelligere student morem discipulorum pitagore in hoc tenentes. Satis hinc scire quonia magister hoc dixit. magister christus

Beati qui lugent quonia ipsi consolabuntur. Apud tales non rationibus sed autoritatis bus et exemplis agendum arbitror quibus sufficit insinuare quonia sancti sanctorum omnes quorum hodie celebritas agitur ad consolationem per luctum transierunt patri archieprophete apostoli martires confessores et uirgines. Quid istos dinumero quando et ipsum caput omnium christi participauit et sic intrare in gloriam. Nos ego ad historias et legendas sanctorum ad uitas patrum ad originalia doctorum luctum colaudantia iudico remittendos. Altera pars est christianorum similis simplicitatem et nullius eruditionis litteratorie. qui tamen pro consuetudine et gratia exercitatos habent sensus ad hanc doctrinam cupientes ex intus anime precordiis. qui experientia doctrice sentiunt et preguant hoc donum celeste et toto cordis assensu toto mentis iubilo eunt in hanc sententiam. Beati qui lugent etc. Tales sunt in schola deuotiois doctrina affectiois edocte persone quibus lachrymabilis iugiter est hec uallis lachrymarum. qui dicunt cum psalmista. Renuit consolari anima mea. memor sum dei et delectatus sum. Et rursus delectater dicunt cum eodem. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tue letificauerunt animam meam. Quemadmodum dixisse legitur beatus Bernardus. Multi uident cruces nostras qui non attendunt consolationes nostras. Et apostolus dixit. Quasi tristes semper autem gaudentes. Apud istos quos uincitio docet quos experientia erudit. importunum nimis ne dicam temerarium censerit deberet si aperirem os ad docendum a quibus ueritatem mereret erudiri. Alios preterea considero ex christianis inflatos sapientia non que de sursum est sobria et pudica sed terrena aiali et diabolica et carnali uita pecudum eligentes qui fere nihil de homine preter figuram retinent. intus ferrea sunt omnia. Ipsi dum has beatitudines auribus recipiunt animam intrinsecus furdam habent. aut ita pro egritudine peccatorum miserabiliter conturbatam quod dicunt opere etiam non forsan ore. Durus est hic sermo et quis potest eum audire. Nempes sapientia terrena diuinitatis inhiat. Pro preterea non beatos sed infelicissimos plane pauperes predicat. Sapientia diaboli ca est superbia indignans et austeram. Ipsa beatos mites quomodo iudicaret et

non potius viles et abiectos? Sapientia animalis tota illecebris vacat/ ducit in bonis dies suos/ cuius vox est sapientie. ij. **E**xiguū et cur sedio est tempus vite nostre. Talibus obsecro quando persuasum esset eos beatos esse quod lugent et non miserabiliores omnibus hominis. Quāobrem istud perditū et cecum genus christianoꝝ. et christianoꝝ nomine/ non christianoꝝ cōuersatione relinquam? tanquā indisciplinabiles et impersuasibiles ad hanc clausā eis diuinā lectōem. **B**eati qui lugent et cetera. **S**uperest ad extremū aliud genus hominum/ qui non sunt idiote ut primi sed luminibus tam ingenij quā conscientie eruditōnis scientifice collustratur. Qui et si nondū gustauerūt donū huius beatitudinis velut illi simplices de secundo ordine. attamen eorū vita aliena est ab his vitijs quibus obstinate corruptos mor esse diximus illos de tertio ordine. **C**redūt insup ut tandē intelligant/ hoc est/ p̄supposita religiōe philosophantur/ quoniā persuasum habēt nisi credideritis non intelligeris. **N**ō notauit Plato dum ait in **T**himeo. Sumendū esse cōpendiū ex credulitate. Istos tales (qualiū magnus est hic numerus.) nūc alloquēdos esse decreuimus/ quibus nō solā dicentis autoritatē que tamen abunde satis esset/ sed rōem certam et philosophicā afferre confidimus/ per quā iam nō solum credāt/ sed etiā intelligāt huius mirande sublimisq; doctrine veritatē. **B**eati qui lugent et cetera. **H**oc faciemus. (si quidē p̄miserit deus) ad **L**icronis imitaciōem in paradoxis. minoris certe eloquētia/ sed parivarietate. et (vnde glorioꝝ in domino) maiori fide faciemus in quā/ cum ad cōsolaciōes nostrā quatinus fides in intelligētiā migrans/ lucidius emicet/ tum ad cōcludendum linguam magniloquā eorū qui se dici philosophos volunt nec sunt. quoniā dū a religione putant secernere philosophiam/ vtrumque perdūt. qui verbū diuine nostre fidei/ cōmunibus verborū panniculis inuolutū vel fastidiūt ob simplicitatē (sicut eis videtur) rusticam et anilem ut quod lugere vel flere iubent/ vnde de opinabili fallacitate criminatur/ nō capientes/ quo pacto ex luctu suum gignat contrarium quod est cōsolatio/ nec p̄inde concipiūt. beatos et cōsolatos esse lugētes. **E**t quoniā tres collati sunt in **t**hemate termini principales beatitudinis

do luctus/ consolatio triptita erit sermo/ nis nostri fabrica. quia super quolibet extremis edificium nostre ratiocinatiōis fundabit et excreset. **D**icemus quoque breuiter quā tanta res exoptulat. quoniā in scholastico exercitio et in verbo ad populū/ latiori sermone sup hoc deo p̄ciatē tractabimur.

Prima exorsurus fabricas in hoc nomine beatitudo/ recogito quod omnes qui de beatitudine hominis/ philosophica rōne p̄serutati sunt. constituerunt eā in cōtemplatiōe prime cause/ sicut peripatetice schole institutor **A**ristoteles docuit. primo et per ethica. **A**ut posuerunt eam in virtute vel bono honesto. et in viuendo cōsentaneē rōni et nature. **I**n qua sentētia schola stoicoꝝ et quorundā academicorū concordat. **A**ut deinceps collocauerunt eam in adeptōe boni vniuersalis separati. quēadmodū **P**lato. suiq; sectatores. **A**ut postremo dixerunt beatitudinem hominis esse animi voluptatē seu tranquillam pacē/ cuius fuisse videt **E**piscurus/ ille. cuius **S**eneca crebre cū summa veneratōne meminit in epistolis. **N**am **E**piscurus alter quisquis ille fuit. et **A**ristippus et **S**ardinapalus et sordidus **D**achometus qui in corporeis voluptatibus humanam beatitudinē detrudere conati sunt. **I**psi certe nō philosophi nec inter philosophos annumerādi sunt. sed porci vocādi sunt/ quia beatitudinē nō hominis sed pecoris descripserunt. **I**lli similiter a philosophica ratiōe procul abscedūt et ab eadē validissime p̄ferant. quod diuitias. quod potentia. quod gloria. quod scientiā. et vniuersaliter bonū aliquod tale fortuitum fragile et caducū. homini p̄ beatitudinē statuerunt. **Q**uipe his omnibus ad votum fluentibus. reperire est hominū hominem. non dicam nō beatū. sed plane nequissimū. et supra beluinā seueritatē vel feritatem. nocēdi malignitate p̄uersum. **D**enique hec omnia fortune bona. etsi decorē et ornatum quēdam extrinsecū felicitatis humane. p̄ntare et p̄ficere dicantur ab **A**ristoti. ipsa tamē ad componendū vix et extrinsecum hominis bonū. nullatenus exiguunt. **N**otauit hoc ille qui ex incendio vrbis fugiens. omnia sua secum ferre dixit. **H**ec igitur in summa est phantium de hominis beatitudine quedā partita traditio. **I**n cōtemplatiōe prime cause. in honesto vel virtute. in bono separato. **I**n animi voluptate seu cōsolatiōe

Sermo factus in solemnitate

Quartū apparens varietas (si nō me fallit iudiciū) in vna cōnectī cū conceptio-
ne seu dignitate per se nota/ quam Aresto-
riles lucidius exposuit/ q̄ beatitudo ho-
minis sita est in cōiunctōe optime poten-
tie humane cū optimo obiecto suo. Vir-
tus enim rei cuiuslibet ⁊ sua quedā beati-
tudo vt penes summū quod in ea est q̄n-
tificetur necesse est/ quēadmodū beaitu-
do oculi esset eius cōiunctio cum summe
pulcro sibi proportionabiliter oblato. At
nota qualis est optima potētia humana
nisi ratio. qua sola/ prestātor est homo ce-
teris animalib⁹. Obiectū preterea optimū
quale aliud assignabit q̄ ipse deus glorio-
sus/ cuius ratio capax est. ⁊ quo nihil ma-
ius a ratione potest intelligi. Quare ma-
nifestū est/ q̄ eleuare Arestoriles beaitu-
dinem hominis esse probauit cōtempla-
tionē prime cause. Conformiter ad illud
Augustini dictum. Visio est tota merces
fundatū videlicet in verbo xpi. Nec est vi-
ta eterna vt cognoscāt te verū deū ⁊c. In-
telligimus vero contemplatiōem nō nu-
dam cogitatōē de deo sed cognitōem cū
amore. Alioquin si dilectōem a cognitōne
sepaueris/ non iā ibi contēplatio/ tā dicē-
da est q̄ curiosa quedā inuestigatio/ aut
cogitatio vaga fructu carens atq; sensu/ q̄
les habuerunt quos inculpat apostolus
cognouisse deum ⁊ eum nō sicut deū glo-
rificasse/ propterea euauisse in cogitatō-
nibus suis. Ecce vanitatē cogitationum
si glorificatō secludatur. ⁊ datos fuisse in
reprobū sensum/ quales multos flemus
nostris temporibus. Porro locutiones
ceteroz p̄horuz/ quanq; diuerso calle ver-
borū incederent/ in eandem iudicio meo
sententie finem cōueniunt. Nam bonum
sep̄atum quod plato posuit/ cui⁹ adeptio-
ne beati dicimur ⁊ sum⁹. nihil aliud a deo
potest intelligi q̄ ad ip̄scimur cogitādo
et amando hic in enigmate ⁊ inchoatōne
quadā imp̄fecta. tandē facie ad faciē ple-
nitudine cōsummata. Rursus si stoicorū
et academicorū ⁊ epicuri p̄nominati po-
sitionē resoluam⁹/ inueniem⁹ q̄ nullavir-
tus est/ nulla honestas speciosior/ nullavi-
ta plus cōsentanea nature atq; ratioi. sed
nec aliqua op̄atio voluptuosior est. aut si
verbū voluptatis nimis molle iudicatur
nulla delectabilior/ q̄ sit op̄atio optime
potentie hominis coniūgens eam cū opti-

mo obiecto suo quod est de⁹/ hoc vero fit
dum ipsum ratio cognoscit et cognoscēs
amat/ ⁊ in cognito amatoq; tanq; in fi-
ne suo ⁊ centro q̄tatur. Ecce habetis
omnē de beatitudie philosophica p̄scrui-
tatiōem/ que sup vno cardine voluitur et
vnitur. ad cui⁹ noticiā. christiana religio.
compēdiōsa fidei traditōne ducit. q̄ effi-
cere philosophica disputatio vix lōgo cir-
cuitu quasi palpando ⁊ innitendo valuit
nec p̄fecte tamen valuit nec stabiliter nec
sincere. Hic p̄clarissime dictū est ab ap̄lo
q̄ quia mūdus in dei sapientia deū nō co-
gnouit supple cognitōe que p̄ dilectōem
opatur. Et intellige q̄ hic apostolus f̄m
discipulū eius dionisiū/ philosophiā ap-
pellat dei sapientiā immo ⁊ reuelatiōem.
Deus inquit reuelauit eis. Placuit ei per
stulticiā predicatōis. hoc est per compen-
dium credulitatis saluos facere credētes.
Non q̄ philosophia inutilis aut falsa sit
quippe que est dei sapientia ⁊ reuelatio. nō
q̄rere religioni aduersa. nō q̄ in articulo
quocūq; cōtraria sicut velle demonstrare. p̄-
positū est. sed quia hoīes bono dono ma-
le et temerarie vsi sunt ⁊ alia ratōe. vt ad fe-
licitatis beatitudinē sine ratōnatiōe sine
fluitatōe ipsos etiā simplices ⁊ idiotas ve-
nire liceret fidei pede fulcitos. Deniq; ne
gloriarēt ante deum stulta p̄sumptio om-
nis carnis.

His pro primo fun

damēro posit⁹. ⁊ viua veritat⁹ calce agglu-
tinatis. quadruplici etiā p̄sideratōe istar
quattuor laterū. supedificare fas habem⁹
Prima consideratō. Quia dei cognitō
perfecta nequit haberi per sensus solos.
Alioquin bruta essent dei capacia. si n̄e
beatitudinis esse volumus participes vt
a sensibilib⁹ ad spiritalia p̄uertemur/ ne-
cesse est. Istud est inter Platonis do-
gmata precipuū. aduertēduz esse scz a sen-
sibus faciem nostre mentis. Omnia nisi
ad sensum referre. est propriū pecoris/
et certissimum veritati inueniende affert
detrinētum. Huius sententie pluries me-
minit. Cicero Et Augusti. ex ea pulcerri-
mum illud volumen de vera religione cō-
texuit. Animam itaq; nostram intel-
lexerunt Philosophi factam esse/ velut in
orizonte duorum mundorum. spiritua-
lis/ et corporalis. Cuius facies dum ad

corporalia conuertit/fit quodāmodo cras-
sior nubilioz et hebetior ad intuentū cele-
stia. et deprimunt terrena inhabitatio/sensuz
multa cogitantē. inquit vnus ex phis he-
breozū. cui conformis est sermo poete. vi.
Eneidos. Terreneq; hebetat arius mori/
bundaq; membra. Poeticū etiam inuolu-
mentuz de haustu lethei fluminis/ad hoc
tendit. **S**ecūda consideratio. Presuppo-
sita rationis aggrauatōne p peccatū/auer-
sio a sensibilibz ad spūalia cogitanda/feri
nequit/absq; luctu seu tristitia. Naud ma-
gna in hoc loco ratiocinatione op^o existit.
vbi quotidiana experientia plusq; satis est
hanc eloquiū veritatē. Quippe/mortifica-
tio sensualitatis/pugna vitioz/virtutum
victoria/fugere voluptates/tristitias eq̄ni-
miter ppeti. et similia hamane militie iti-
pendia. nōne luctū suū/saltem ab initio se-
cū ferunt. Feruntq; q; At tamen sine istis
nūq; ad syncerum et purissimū veritatis
prime lumē scanderem. nūq; sursum ra-
peremur. et illic rapti starem. nec respōde-
remus veraciter hortanti ecclesie sursum
corda. habemus ad dominū. Quādo et q̄/
liter obsecro forti cōtritione leuarem. nos
super nos. dum iniquitas super talentum
plūbi sedens/nos in ima deprimat. instar
poete more sisyphi. dum cōquerimur cum
p̄pheta. Quoniam iniquitates mee suppres-
se sunt caput meū et c. Dū postremo multi-
tudine noxiōzū desideriozū et volitantuz
cogitatiozū instabilitate/acies nostre mē-
tis vndiq; confundit impedit et turbatur.
Et hanc Aresto. quāq; sue originis igna-
rus notauit vbi dixit aliquid esse in nobis
quod aduersat rationi. p̄pterea tractatur^o
de nostra beatitudine ipse de luctuositate
passionū moderata per virtutes/prins do-
cendum esse necessario indicauit. **T**er-
tia consideratio. Beatitudo nostra est de
numero delectabilissimozū. imo delectabi-
lissima. Hoc ipsum dicere ratio compulit
Aristotelem primo et. Ethicorum. Da-
beatur quoq; pro oraculo apud veteres
vt infra latius docetur. In sanctis propte-
rea quozū hodie celebritas agitur experie-
tia multiplex illud certum facit. Quod in
super sub altissimis considerationibz et sa-
pientum allegationibus/initium summe
communis de virtutibus/manuducit.
Quarta consideratio. Veram et plenaz
consolationem/sicut nec veram beatitudi-

nem/vita humana prius habere non po-
teit absq; luctu. Perspicuum est hoc sequi
ex p̄missis. Propterea licet iam non soluz
credere sed etiam intelligere. Quoniam bea-
ti qui lugent et c. Et hec de prima radice. ex
qua/termin^o iste beatitudo/germinat hāc
veritatis segetem/beatos et consolatos es-
se lugentes.

Euge pergamus vltra ad secundā
nostre orationis fabricam. quam
fundabit terminus iste luctus. At
tamen ne perpendicularē nostri edificij
regulam conturbet equiuocatōnis irregu-
laritas. describendū est quid est luctus qd
consolatio. Nam inuenietur luctus malus
nihil ad beatitudinem conferens nec affe-
rens consolationē que bona sit. Hoc sen-
sit qui dixit. Tristitia seculi/mortem ope-
ratur. Cum prius dixisset. Tristitia que
fm deum est penitentiam in salutem stabi-
lem operatur. secunda ad **C**horinth. vij.
Luctus et consolatio sub vna acceptio-
ne generali due passionēs sunt ille due cō-
trarie quas aliter nominamus dolorem et
gaudium. que complectuntur in suo gene-
ris sinu passionēs omnes reliquas enume-
ratas a pho secundo **E**thicorum. et secun-
do rhetorice. et a poeta. vi. Eneidos. et ab
alijs alibi. Consequuntur autem passio-
nes iste due luctus et consolatio vel dolor
et gaudium ad duas rationes obiectalis
generalis et extremas. Quarum vna est vt
boni conuenientis. et altera mali discon-
uenientis. **D**escribitur hic luctus hoc
modo sumptus. Luctus est vitalis ani-
me motus/surgens ex apprehensione ob-
iecti vt disconueniens est. Cuius effectus
est (presertim si sit in sensu) cōstrictio. qui-
dam horroz et fuga et renisus. Est autem
ratio disconuenientie/disproporzio lesiua
armonie et vnitatis debite. **E**lucidationē
harum descriptionū cum deductione om-
nium passionum ad has duas/querat cui
libuerit. ij. Ethic. et rhetorice cum notatis
per commenta. **D**einde quia tripliciter
dicitur bonum pro delectabili. pro vtili. et
pro honesto. Et similiter malum ex oppo-
sito. pro tristabili. pro nociuo et pro inho-
nesto. Possemus conformiter ad has ra-
tiones obiectales boni et mali/multipli-
care sermonem de luctu et consolatione. p̄
ut consurgunt mediate vel immediate/ ex
apprehensione boni et honesti vel mali

Sermo factus in solemnitate

In honesti. et hoc dupliciter. in actu vel in habitu. Hoc quippe modo luctus et consolatio proprie sunt aie rationalis et ad sensualitatem non nisi ordinate ad rationem spectant sicut nec obiectales honesti et inhonesti rationes. ¶ Dicamus igitur quod luctus in proposito et putidicis beatitudo non quidem formaliter sed quod communicat beatitudinem hic in via vel quia ducit ad eam. habet sic describi per habitum. Luctus est habitus anime gratus quo inclinatur fugere et horrere obiectum sub ratione mali inhonesti et disconuenientis apprehensum. Apprehenditur vero obiectum in inhonestum tripliciter. aut formaliter et sic est deformitas. aut secundo consecutiuè quod est effectus culpe et reliquie eius. sicut reatus pene et macula et offensa. aut tertio occasione. quia ad culpam inductiuus est. aut ut ab honestate distractiuus. ut noxie temptationes et rebelliones sensualitatis. Ratio autem disconuenientie inhoneste est violatio modi speciei et ordinis. vel numeri ponderis et mensure. vel unitatis speciei et bonitatis in libero arbitrio ut arbitrium est. Violentatur in super modum et mensura et unitas in libero arbitrio. duz ipsum non insequitur motionem dei ut efficiens est. Violentatur species et numerus. dum non conformatur cause sue exemplari. Violentatur autem pondus et ordo et bonitas. dum non insequitur motionem sue cause finalis. Per oppositum sumitur ratio conuenientie honesti. ¶ Pars est describere consolationem. Consolatio per habitum est habitus anime quo inclinatur amplecti quodammodo et unire sibi obiectum sub ratione boni honesti et conuenientis apprehensum. Et dicitur similiter honestus tripliciter. vel formaliter vel consecutiuè vel efficienter et dispositiuè. Has descriptiones neque fingimus neque sola fide supponimus. Quonia et philosophica traditione fundata in his que nos docet experientia possunt elici vallariis. Et quibus quid sit luctus per actum. quid consolatio actualis liquidum est. Nam luctus et consolatio actuales sunt vitales motus animi in talibus habitibus procedentes.

U Facto et ordinato

hoc descriptionum fundamentum superaddamus quasdam literales considerationes. ¶ Prima consideratio est ista. Luctus qualem descripsimus est consolationis inductiuus. Ita quod qui lugent eo ipso consolantur. ut ve-

rum sit ad litteram. Tristitia vestra vertitur in gaudium. Dabemus medium in omni demonstratione efficacissimum diffinitionem scilicet ad hoc ostendendum. Omnis quippe apprehensio obiecti ut honestum est et conueniens est consolatoria. sed apprehensio huius luctus est honesti apprehensio et conuenientis. ergo est consolatoria. Maiore presupposita ex diffinitione. minorem facile est deducere ex quibus plurimis conditionibus honestis luctui attributis. Luctus quippe iustus est et deo acceptus tanquam reddens deo quod suum est. vel dum punit peccata in se et in alijs deo odiosa. vel ab offensarum diuinarum reliquijs aut occasionibus liberari desiderat. ¶ Secunda consideratio. Non est inopinabile secundum eandem animam simul et secundum idem diuersis tamen respectibus lugere et consolari instar christi. Si enim concedimus animam simul intelligere recte et reflexe et de iudicio suo formidoloso certitudinaliter iudicare non videtur repugnantia quod de luctu actuali tanquam de obiecto simul habeatur actualis consolatio. Nec aliquid apparet obstare nisi quod motus horum actuum sunt ad contrarios effectus. vnus ad fugam. alius ad persecutionem. vnus ad dilationem cordis. alius ad constrictionem. Sed hoc vltimum de luctu et consolatione in sensualibus verum est ita se habere. in spiritualibus forte non eque. Quis rei satis videntur experientias dedisse sanctorum plurimi quorum vira cum in luctu continuo esset. facies tamen serena et iocunda et inter medias lacrimas miraliter hominis suauitate et tranquillitate respersa fulgebat ut in Martino. Dat exemplum climacus de puero simul flente et clare ridente. Et venerabilis Richardus tradit in eodem homine contemplatiuo simul esse raptum mentis ad diuina exemplo moysi positi intra caliginem in monte et simul fieri rebellionem in sensu more idolatranti in valle. Ad hoc potest trahi illud de enea. Mens immota manet. lacryme voluntur inanes. ¶ Vel dicamus. ut omnis caliginie tollat occasio. quod luctus et consolatio eandem animam tanta celeritate alternatim inuicem afficiunt quantam discernere non valeamus. Et consequenter ponet motus cordis quasi tremulus et mixtus ex constrictione et dilatione. forte similis motui capane dum tremuit. et corde citbare dicitur resonat. et

ita mirabilis armonia fit in corde nostro ex hac mutua percussione luctus et consolationis/ qualem armoniam explicare si- cut difficile est ita experiri facile. **H**ūc tre- morem notabat exhortatio pphetica exul- tare iubens deo cū tremore. **E**xultatio q̄p pe sola dilatādo facile euānesceret. si luct⁹ reprimens nō induceret hunc tremorem: **Q**uo tremore tandē exercitata anima/mo- re alaude volitando cantantis/cadit in fe- licem spasimū. et in illam extasim rapit̄ybi dicat cū silentio Bonū est hic nos esse. **E**t illud. **I**n pace in id ip̄m dormiā et requie- scam. **D**eniq; per dicta/ elucet verita- tes quas inopinabiles rident carnaliter sa- pientes. dū apls precipit esse sicut tristes. semp alit̄ gaudentes. **E**t ppha. **F**m multitu- dinem dolor̄ meor̄ in corde meo cōsola- tiones tue lenificauerunt animam meam.

Tercia consideratio. **A**dversitates cor- porales/ et luctus sensuales/ trahūt de p ac- cidens ad luctum bonū. **E**t se enī indiffe- rentiā habent ad honestū vel inhonestum **I**ta p̄spertates et vana gaudia. et opposi- to vehementer impediūt. p̄pterea fortuna moderate aduersa securior est regulariter et oprabilior/ q̄ multū prospera. **H**ec qui- dem deduxit certa ratione **Boetius**. **E**t sa- pientis vox affirmat dicentis **Helius** est ire ad domū luctus q̄ ad domū conuiuij: **I**n illa enī finis cunctor̄ admonet homi- num vt viuens cogitet quid futurū sit. **E**t rursus. **R**isum putauit errorem et gaudio dixi quid frustra decipis. **Q**uod si omnia que cōsiderationē nostrā informāt de lau- de tribulationis/ et prosperitatis deceptio- ne inducere voluerō/ non dico partem ser- monis nec sermones integros/ imo nec li- bros multos ad hoc suffecturos esse scio. **L**egatur **Chris̄** in suo de p̄p̄tione cor- dis. **G**regorius in moralib. **S**uillhelmus parisiens̄ in suo de virtutibus de laude tri- bulationis et paupertatis. **E**t cōpilatio illa commūis de virtutibus et vicijis pro/ sus et optima. **B**onauentura in stimulo cōscien- tie et alij plures. **E**t in hac cōsideratione stabiliri possent omnes beatitudines euā- gelij hodierni. presertim prima et nostra hec tertia et vltima. **E**mersit p̄siliū **Platonis** et similij vt assidua esset mortis meditatio.

Quarta consideratio **E**t si in beatis nō erit amplius luctus neq; clamor. sed nec vllus dolor. tamē pro hac valle miserie ille

regulariter qui beator est/ est luctu bono plenior. **C**onsideratio ista ab **Augustino** ponitur in suo de ciuitate dei. **E**t adeo p̄ve- ra est. q̄ nullus vnq; tantum luxit quantum christus caput nostrum et benedictus in secula. **N**ō quidem pro suorū sed p no- strozū apprehensione peccatorū. etiā ab instanti sue conceptionis gloriose vt q̄ dam tradunt. **I**ta luxit **Maria**. **I**ta **pau- lus**. **I**ta **petrus** et ceteri innumeri/ post ple- nam et certam suorū peccatorū remis- sionem. **I**taq; ista tria se hic per commu- nicationem quandam amplectuntur. bea- titudo. luctus. consolatio. **E**t ex opposito ad considerationem nostram. inferre licet illos esse hominum miserimos et a beati- tudine remotissimos pro hac vita/ qui vel ex elatione vel ex vana cōsolatione vel pec- catorū nimia obduratione/ lugere fugi- unt. horrent. despiciunt. **I**gitur beati qui lugent quoniam ipi consolabuntur. **H**ec tandem sumpta sint ex sc̄a radice/ in hoc termino luctus adherente.

Pro tertia et postrema edificij no- stri structura cōsumanda in hoc termino consolatio/ repetere non pigeat quid est consolatio. **C**onsolatio est habitus anime quo inclinatur amplecti quodammodo et vnire sibi obiectum. sub ratione boni honesti et conuenientis ap- prebensum. **C**onsolatio autem actualis/ est vitalis et mulcebris motus anime/ et tali habitu et inclinātōne consurgens. **E**cce q̄ duo concurrunt ad integritatem bo- ne cōsolatōnis. apprehensio potentie co- gnitiue. et ratio obiectalis honesti et con- uenientis. **E**t quoniam potētia que ap- prehendit si sit indisposita et ab armonia debite proporzionis discrasata/ faciliter decipitur in iudicio. aut quandoq; nihil sentit. oportet omnino nostram cogniti- uam ratōnalem bene dispositam esse/ si be- ne per eam querimus apprehendere/ et in obiecto conuenientis honestatis consola- ri. **E**xemplum a sensualitate sumamus. **D**a febricitati vinū/ illud amaricabit lin- guam eius. **O**stende lippo lumen gratissi- mum/ ille cōturbabitur. **E**sculceratum pal- pa leniter. tamen non delectationē sed do- lorem acerrimū inferes. **O**dores suauissi- mos nō sentit reumaticus. **S**urdastris nō est delectamēto vox canora/ dulcisq; sym- phonia **N**ō secus estimandū est de sensib⁹

Sermo factus in solennitate

anime interioribus. Quid me respicis quid admiraris si rationi suos quinque sensus esse dixi. Nonne est in ea visus spiritualis quo cernitur pulchritudo decor et candor lucis illius eterne cuius lumen signatum est super nos. Duo visu videre nonne se dicit apostolus. Nunc per speculum et in enigmate. tunc autem facie ad faciem. Est auditus spiritualis quo percipitur summa armonia veritatis. De qua prophetam ait. Audi quid loquatur in me dominus. Est preterea gustus ad quem invitabat idem prophetam. Gustate et videte et cetera. Est insuper tactus spiritualis. alioquin non dixisset sponsa sponso in canticis. Leua eius sub capite meo et dextera eius amplectabitur me et osculetur me osculo oris sui. Denique olfactum esse in ratione probat vox eiusdem sponse ad sponsum. Trabe me post te. curremus in odorem vnguentorum tuorum.

C Nos vero cogitationes et motiones et sensationes huius quintuplicis sensus radicate in vno libero arbitrio hominis soliti sumus appellare nomine visionis. ut vide quid sonet. quid ledit. Et fide hoc proprie et integre dicit Augustinus quod visio est tota merces. Nam amor et dilectionem cum delectatione. hoc modo visio in se claudit. et hoc modo qui plura diligit plus cognoscit. Hoc modo contemplatio ad felicitatem sufficit integrandam.

Proinde sensibus istis quinque reformatis et sanatis per luctum. Nam luctus est potissimum ad homini purgationem et sanationem instrumentum. quis non agnoscat quod vehemens delectatio consequatur ex coniunctione cuiuslibet homini sensuum cum suo obiecto convenientissimo. Et quod est obiectum illud. utique deus omne bonum sicut dominus Moysi repromisit. Ostendam tibi omne bonum. Ipse nimirum est visui summa pulchritudo. auditui summa armonia. olfactui odor suavissimus. gustui panis saporissimus tactui summe suavis intimitas et coniunctus. Vide quod coniunctus. Nam qui adheret deo vni spiritus est cum eo.

Hec omnia Augustinus. Gregorius. Hugo et ceteri theologos nos valde impares passim cantant et nos circa pugnas verborum circa fantasmiarum fumos plus obnubilantes quam illuminantes. plus fumantes quam flammantes. languemus. artamur arescimus atque vane scimus. ut ob tales forte dixerit climacus theologiam non convenire nisi iugentibus.

Et pensate precor. precor advertite. si

sensus naturales et imperfecti tanta nos oblectatione trahant et rapiant etiam usque ad furiam ex apprehensione obiectorum. plane imperfectorum et plurimum amaritudinis habentium. quis existimare sufficere quanta est illa delectatio. quantus torrens voluptatis sobrie et sincere. dum perfectissima potentia obiecto suo perfectissimo sub hac ratione quintuplici simul apprehensione coniungitur et vnitur. Hoc sensit intime qui tam alte clamavit. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine. quam abscondisti timentibus te. Vellem nobis tempus sufficere ad confirmandam hanc veritatem exemplis illustrissimis sanctorum illorum quorum memoriam recolit ecclesia. Nam per adaptationem quamdam liceret hos quinque sensus ad quintuplicem statum beatorum traducere. Olfactum ad patriarchas et prophetas. Visum ad apostolos et discipulos. Auditum ad martyres. Gustum ad confessores. Tactum spiritualiter ad virgines et continentes. Ostenderemus quemadmodum luctus purgavit et sanavit hos sensus illis septima beatitudine mediante. Et ex descriptione boni luctus illud palam elicit. Luctus sanavit olfactum a fluido reumate affluentium bonorum terrenorum per paupertatem spiritus in patriarchis et prophetis. etiam inter medias divitias. Luctus purgavit visum ab inflatione superbie tumide et ab acrimositate vindicte felle atque pungitive. per mititatem in apostolis. Luctus purgavit auditum in martyribus ab impletionem tremula terrenarum solitudinum et a proprii commodi viscositate per esuriam iusticie et misericordie impensionem. Luctus purgavit et sanavit gustum in confessores a febrili et sordido humore sedorum desideriorum per mundiciam cordis. Luctus denique purgavit et sanavit tactum spiritalem in virginibus et continentibus ab inquietissima pruriginem fede carnalitate per pacem spiritus. Porro neque lingua dicere neque mens percipere potest quanta ad hanc sanitatem et reformationem a luctu facta subsedit sit solatio. Ex magnitudine suorum effectuum eius plenitudo concludatur. Nec nempe solatio suo odore traxit abraam de terra et congnatione sua. et imolationem proprii vni genitum nihil impedere compulit. Sic de ceteris patriarchis et prophetis suo modo. Nec solatio sua pulchritudine ducebat apostolos gaudentes a conspectu patris et cetera. Per ipsi dulcem armoniam

lapides stephano. ignis laurentio. Agate
carcer. cabones igni Tyburtio. Vincē-
tio sartagines dulcescebant. Quid ampli-
us? Per hanc vtiq; solatōez lapidissimā va-
sta solitudo heremi. fames. sitis. nuditas.
et omnia que horrida et aspa humana mo-
ralitas refugit. ea a beatis cōfessoribus vl-
tro suscepta sunt. Deniq; tenelle puellule/
hac consolatiōe diuini amplexus confor-
tate/ excinverunt impetum ignis concupi-
scētie infernalis. eis placuit celibatus. nu-
ptie despecte sunt. mors omniū terribilior
absq; villo terrore suscepta est.

7 **Bene ergo habet**

hic tertius fundamentum in hoc termino
cōsolatio. validum est sicut precedentia. et
sustinere sine collapsu structurā q̄drifarie
considerationis potest. **P**rima conside-
ratio. Lugentes non soluz non contristat
quicqd eis acciderit vt de iusto sapiens lo-
quitur. sed etiā ipos letificat et consolatur.
Ratio in promptu est. qm̄ apprehendunt
quicqd euenit eis/ tanq; missum eis a pa-
tre misericordiarū. et a sapiētia diuine pro-
uidentie. que attingit a fine vsq; ad finem
fortiter et disponit omnia suauiter. tanq;
etiam cooperans in bonū suū fm̄ aposto-
licam sententiam. **S**ic illud mors. sit tri-
bulatio. sit angustia. sit letum. sit triste. eo-
dem per omnia vultu. eodem luctu. eadez
consolatione pugnant per arma iusticie a
dextris et a sinistris. **M**iraf hic aliquis
de sāctis nostris. **D**iret quō epicurus vo-
luptatis assertor dixit (teste Seneca) Jo-
cundū esse virtuoso/ torrerī in tanto phala-
ridis. **E**t dum moriens vermib; scateret.
hāc vocē emisit. felicissimū hūc dies et bea-
tissimū ago. **N**ōne p̄terea s̄ vidit oculatis-
simus phoz Aristō. dicēs i virtuoso oīa
cōsonare ratōni. **I**gitur erāt fideles isti
phi opponet aliquis aut absq; fide intelli-
gi possunt q̄ credunt. **U**bi est ergo illud/
nisi credideritis. nō intelligetis? **E**go autē
quales isti fuerint phi nō disputo. **S**cio
tamen nec mentitū fuisse phm. nec intelle-
ctū talitū mercatū haberi posse/ absq; p̄uia
fidei saltē informis collustratione. **E**t for-
te veritas sese p̄ ora infidelitū sicut oli p̄ asi-
nā Balaam et p̄ caiphā reuelauit. **P**ro-
pterea ipos intelcisse plene q̄ dicebāt nō
asserō. s; ita tamē scētūdū esse cōstāter affir-
mo. **S**; dicūt nos dicere ita/ vl' ad fauorē

fidei vel religionis adulationē. vel nostre
p̄fessionis laudem. quasi vicz officii n̄ m-
mentiri sit. **B**arriant qd voluerint/ p̄fe-
cto. et si cessaret nūc oīs obligatio ad fidez
et religionē/ certa tñ et cōperta ratio in hac
me viritate teneret. beatos et cōsolatos esse
lugentes in multis quoq; veritatib; fidei
non minus extraneis. **S**ubinde mira-
culum hoc consolationis in aduersitatib;
fit ex gr̄a dei specialiter. et ex forti actuatiōe
rationis in recogitatione diuine prouidē-
tie paterne omnipotentissime et sapientis-
sime et optime. **Q**ue actuatio fortis/ vl' tra-
bit ad se vel impedit actus inferiorum po-
tentiārum. aut saltem ne suum actum im-
pediant dimittit et remittit. **F**undat hoc
in illa regula phie. **M**aiores motus/ im-
pediūt minores. **Q**uod autē in christi pas-
sione non ita contigerit. miraculose dispē-
sationis fuisse dubium non est. **D**ic in-
gerit se corollarium de te beata virgine q̄
regina celozum vocari digna es. quia duz
tuam pertransiuit animam gladius passi-
onis filij tui. anima tua nihilominus con-
solatiōe plena fuit. **D**eniq; ex his elucet q̄
pacto in sapientē neq; iniuria cadit. neq;
lesio. **S**ecunda consideratio. **E**picu-
rus collocans hominis felicitatez in volu-
ptate animi si cōsequēter locutus ē posuit
eam silt in luctu pro statu presenti. **I**taq;
dici nequit. q̄ felicitas nostra sit in volu-
ptate/ nisi comitante. **N**on enim ipsa est fi-
nis vltimus. sed solus deus per dilectōnē
et cognitōnem apprehensus. **C**omitatur
autem pari modo de necessitate felicitatez
istam/ luctus consurgens ex apprehensio-
ne malozum vt ibi nonesta sunt vel hone-
statis impeditiua. **D**icere enim q̄ cum vi-
cijs et erroribus/ possit haberi vera volu-
ptas et pax animi. est ponere incompassibi-
lia. **D**ominus erat qui dixit. **N**on est par
imp̄ijs. qm̄ natura/ p̄ os synderesis/ iugit̄
vitijs obmurmurat. et p̄ intelligentiā erro-
rib; quemadmodum lapis extra locū posi-
tus. inquietus quodāmodo est. cuius sig-
nū accipimus/ qd̄ premit obstātia. **D**inc
collaudandus est eraclitus quez referunt
Iuena! et **S**eneca/ cōtinue fleuisse. col-
laudāus si flebat eo fine et circūstātijs/ q̄/
bus oportebat. **T**ertia cōsideratio. **L**u-
gentes qui habitant in sepulcris qui mo-
riūt̄ tota die sic oues occisiōis q̄ exspectāt
in seipis. q̄ renuūt solari vt solent. q̄ de

Sermo factus in solennitate

scendunt in infernū viuentes. hoc est cōsi-
derando illū sibi p̄cauent. suscipiūt etiam
in hac vita maiorē consolationē q̄s qui cō-
solationibz carnalibz et indignis/ se totos
precipites dant. Quoniā ibi mox delecta-
tio effluit. et stimuli graues et hami inclusi
fixi manent/ infelicem animā corrodētes.
adeo q̄ longe maioris vite sunt boni plu-
riq̄s. cui sit in eis secura et leta mens quasi
iuge cōiuiū. animus vero gaudens etate
floridā facit. **Quarta consideratio.** Ho-
mines corrupti sensus spiritualis p̄ sapiē-
tiam terrenā animalē et diabolicā/ non
plus audiendi sunt. non plus consulendi
aut credendi si contra ea que diximus de
luctu et beatitudine et consolatione latraue-
rint/ q̄s si porcus laudaret voluptatem cul-
patis mundicijs. Aut quomō febricitans
vel mulier pregnans vel aliter lefus/ audi-
retur/ si contra sensationes eoz hominum
qui sani sunt/ disceptarent. **Utrubiq̄ enī**
par est ratio deceptionis non credēdo. cor-
ruptio sc̄s iudicij/ ex corruptione potentie
apprehēdentis iudicantis. **Propterea**
de consolatione et beatitudine nostra/ plus
aliquādo credenduz est simplicibz idiotis
tanq̄ plus in hoc vere sapientibz. et per ex-
perientia intīmā philosophantibz. et qui
pro consuetudine et luctu et gratia/ puros
habent sensus interiores/ q̄s alijs quātūli-
bet eruditis cū suis corruptiuis et fedis de-
siderijs/ obnubilantibz amaricare desipe-
q̄s facientibz/ omnē sensum ratōnis. cuius
corruptionis/ manifestū signū est q̄ dole-
re nequeūt de peccatis. Quid dico neque-
unt. **Et** etiam cū malefecerint. exultāt
in rebus pessimis. **Adeo** sensus eoz a san-
ctitate et a vita bona lōge abest. adeo proz-
sus obtorpuūt. **Et** quoniā tanta occurrit
nobis hodie testū turba sanctorz sanctaz
q̄s omnīū/ nobis testificantū cū xp̄o/ bea-
tos esse qui lugent qm̄ consolabunt. profe-
cto nō minus eis in hoc quā phis in alijs
suis inuestigationibz credere equū ē. **Utri-
q̄ enī** par est ratiocinationis fulcimentuz
in experientia sūū. vt palam tradit diony-
sius. viij. c. de diuinis nominibz. **Et** domi-
nus Anthoniodorēsis in ca. de dono sapiē-
tie. **Liceat** igitur non sola credulitate/ sed
etiam cum intelligentia/ fideliter asserere
thema propofitū. **Beati** qui lugent quoni-
am ipsi consolabuntur. **Stabilita** veri-
tate fidei nostre super hoc triplici funda-

mento trium terminoz sumpti thematicz
beatitudo. luctus. cōsolatio. et fide ad intel-
lectionē sicut arbitroz deducta. nō ad me-
riti euacuationē (semp enī prime veritati
nō rationi fides innitit) sed ad eius cōtra
reprobos irrisores p̄coniū. tota in amoni-
tione transeat et finiatur oratio. **Lugen-
tes** et penitētes audite cum gaudio premi-
um vestrū/ ne vos absorbeat tristitie ex-
citium. **Audite** beatos esse qui lugent qm̄
cōsolabunt **Beatus** vero luctus/ ad cuius
mensam in secreto mentis cenaculo duo/
decim fructus sp̄s ministrant enumerati
ab ap̄lo ad Gal. v. **Charitas.** gaudij. pa-
tientia. benignitas. bonitas. lōganimitas.
mansuetudo. fides. mundicia. p̄tinen-
tia. castitas. **Salubris** luctus qui egypti-
aciā vitioz turbā/ funditus mergit. qui
capita draconū hoc est initia malarū sug-
gestionū/ cōtribulat in aquis suis. qui sup-
aquas babylonis sedens et flens/ allidit
paruulis eius ad petrā. qui sorde carna-
litate ablues/ obliuionē etiam inducit lu-
urie magne. cui cōsolationi nō miscetur
alienus. cui cedit luctus infelix mundane
aduersitatis tanq̄ si clauus clauo retūdū.
Et o deus equissime si tam obstinate re-
fugiūt homines luctū/ querētes cōsolatio-
nem. quo pacto nō intelligūt qm̄ ideo sal-
tem lugere deberent vt cōsolarent. **Expia-
tur** licet quāta est in luctu bona iocūditas
q̄s quis cortex amarus videat. **Aut** si nōduz
istud expti sunt/ vel expiri nolunt. credant
exptis. credant demōstrationibz phicis. si
dem habeāt his hoibz qui sicut soli vtrāq̄
cōsolationē expti sunt carnalē primit. po-
stea sp̄alē. **Ita** soli de vtrāq̄ certūmū ex-
mutua collatōe ferre p̄nt iudiciuz. quē ad-
modū fuit Aug. et alioz plurimi. quibus
gustato sp̄/ continuo desipuit ois caro. et
horrozi etiā fuit. **Et** audi ex me. parum enī
esset auctoritatis in experientia mea s̄ expro-
crede. **Dic** tu nobis bernarde **Quid** d̄ hac
cōsolatōe iudicas? **Qui** semel in p̄templa-
tione diuinā dulcedinē degustauit. nescio
an ipaz gehennā ad t̄pus horribili expti
penali? **ve** ducat/ q̄s p̄ sp̄ualis studij hui?
degustatōez aut suauitate/ exire denuo ad
molestias carnis et ad carnaliū sensuū tu-
multus. **Hoc** exptissim. talū et testis vera-
cissim. dixit cui discredere nefas ē. **Sed**
his auditis suspirat p̄tina ad cōsolatio-
nem hāc habendā. vt igitur lugeat necesse ē.

A

B

Sed lugere volo in
solennitate et non
fides magna et co
fessionem accip
quodammodo
sua imper
sua corbis tu
probat aque sua
et a beata illa qu
na magistra qu
nuit per narratio
et oratio sua dicit
cur et alie medita
idonea p̄ cōsolat
ce p̄tinentia an
los nō in crantim
nuit ad quod g
curi sunt huius
ri p̄tinentia
no p̄tinentia
deus miser cordi
lectus in igne ex
omni pecunia ve
nos crantim. si q
neque cōtrib
nōc quātūla su
fate luctus sumus a
sed t̄pore ad sepa
frenca m̄ p̄tinent
emplo ḡtinentia
vanitas p̄tinent
um p̄tinentia
ne t̄pore in inf
is dies suos in p
dunt. **Quos** bon
et gaudij et cō
nōc q̄s bea
dationis in nob
sua ḡtinentia
tam in huius p̄
benedicta in secul

Alius ser
no de omnium luctu
calam.

E **Alius**
p̄tinentia
et luctu
cōsolatio
te ex
hoc d̄tinentia
p̄tinentia qu

Sed lugere volo inq̄es nec valeo. q̄si vi-
delicet nulla et nō penitus yberrima esset
fletus materia ⁊ eo maior quo minus flet.
Nihilomin⁹ accipe consilium tu hodie ad
aliquē sanctorū cōuertere. vt tibi grām hāc
luctus sua impetret oratio/ p̄curiat deus si
licem cordis tui/ virga discipline/ vt inde
profluāt aque suauissime ⁊ largissime. sic
enī a beata illa/ que fletu diluit peccata ma-
ria magdalena. quidā luctus gratia; obtri-
nuit fm narrationē **H**uibelmi parisiē. i
rhetorica sua diuina. q̄ in hac materia/ si-
cut ⁊ alie meditacōes sanctorū/ plurimū est
idonea p̄ p̄cussione mentis ad luctū. **E**c-
ce p̄stituiam⁹ ante p̄sideratōnis nostre ocu-
los nō in transitu sed in p̄fundo fixoꝝ in-
tuitu/ ad quid geniti sum⁹. quid ⁊ vbi fu-
turi sum⁹ ignozam⁹. Quid si abesse p̄rige-
rit p̄pter momētaneā delectatiūculā ab et-
no p̄sortio beatoꝝ. quāta esset illa cōfusio
deus misericordie. quāta desolatō. **I**te ma-
ledicti in ignē eternū. **S**i fletur lachrimis
amissa pecunia veris. si moꝝ amici/ pene
nos exanimat. si quaecunq̄ infortunium
nos tpale cōturbat. **H**ec oia ad aīe nostre
mortē quātula sunt. **Q**uale portētū est ge-
stare secuz funus aīe. p̄prie: nec iam gestare
sed trahere ad sepulturā infernalē. ⁊ instar
frenetici inter p̄pria mala ridere ⁊ iocari. ex
emploꝝ vituli qui ducit ad mortē petulco
vanitatis pede saltare. **N**ōne p̄terea gaudi-
um p̄sens sicut punct⁹ est/ a quo linea mise-
rie trahit in infinitū. **E**t qui ducit in bo-
nis dies suos in p̄ucto ad inferna descen-
dunt. **L**uctus bonus/ ecōtra lineaz descri-
bit gaudiōꝝ ⁊ consolationis sine termino
duraturā. qm̄ breue hic ⁊ momētaneū tri-
bulationis in nobis supra modū immen-
sum glorie pondus operat in nobis. p̄ gra-
tiam ⁊ in futuro p̄ gloriā p̄stante eo qui est
benedictus in secula seculoz **A**men.

Alius sermo fact⁹

in die omnium sanctorū per eundem can-
cellarium.

Exultate qm̄ merces vestra co-
piosa est in celis. **M**at. q̄nto
et sententialiter **L**uc. vi. **D**o-
ctissimi ⁊ sapientes viri. veni-
te exultemus dño. quoniam
hoc habet hominū cōmunis natura. vt d̄
patria sua/ nescio qua dulcedine/ cunctos

loqui pariter audireq̄ delectet. **N**on dege-
nerem⁹ igit ab hoc pio naturaliq̄ deside-
rio dñi de illa mercede celoꝝ que vere p̄ria
nra est. patria finalis ⁊ eterna/ sermonē fa-
cere instituimus. **N**emo claudat aures. vel
alijs tumultuosus existat. obmutescat gar-
rulus sūmurmurās. puerilis sibilatio q̄
libet cōticescat. quinetiā seclusis ad t̄ps re-
iectisq̄ omnib⁹ ad aīe hostiūz pulsantib⁹/
audiam⁹ et exultem⁹. qm̄ merces vestra co-
piosa est in celis. **Q**ō vt agere ⁊ loq̄ digne
possim⁹/ disp̄faticē mercedis illi⁹ exoran-
tes salutem⁹ p̄ illud angelicūz. **A**ue maria
⁊ **E**xultate qm̄ merces vestra copiosa
est in celis. **S**i apud incredulos ac vere re-
ligionis exptes habend⁹ mihi sermo esset/
eniti primū oporteret argumētis stabilire
mercedē iustis. ⁊ reprobis suppliciuꝝ post
hanc vitā nō deesse. **Q**uisquis enī hoc vel
negat vel in dubiūz reuocat/ cetera que de
virtutib⁹ ac pietate disserueris/ facile p̄te-
nit. **A**uero/ melius nūc mecū p̄prehēdiō/
siusq̄ agit qui orationē factur⁹ sum⁹/ viris
xp̄iana fide ac pietate diligēter imbutis. q̄
bus certe p̄suasum esse debet ⁊ fixa creduli-
tate stabilitum/ quonia; qui bona egerūt/
ibunt in vitam eternam. qui vero mala/ in
ignem eternū. **N**ec incredula mente susci-
piunt vocē nri thematis. **E**xultate quoni-
am merces v̄ra ⁊c. **N**am si de⁹ ⁊ remunera-
tor est in se credentiū quēadmodū publica
nedū theologoz verūctiaz p̄hantiū ⁊ vni-
uersaliter omnū ratione v̄rentium vox ac
clamat. alia post hāc vitā iustis merces ne-
cessario sperāda est. **N**eq̄ enī diuinitatis
iusticie pietatisq̄ cultozib⁹/ sua merces in
hac vitā dat que creberrimis exercef erum-
nis. qz omnes q̄ pie volūt viuere in xp̄o p̄
secutionem patiunt. **N**ec desunt exempla.
Verte oculos ad quēlibet sanctorū omniū
quozum hodie celebritas memorat. **A**ssi
mortalē p̄sentis vite sue cursuz discussis
quid oro te nisi durū penale acerbū ⁊ quo-
tidiane mortificationi simillimū reperies
Propter te inq̄t p̄pheta mortificamur to-
ta die. et apls. **S**citis hec. **R. p.** ac fratres
in xp̄o p̄cipuiz idoneis testib⁹ sapiēter cre-
didistis. **T**estib⁹ inquā qui nec fallere vel-
lent. quippe p̄ sua assertione nihil in mun-
do hoc nisi tormenta mortem flagellaq̄ re-
portantes. **Q**ui nec p̄terea falli possunt
qui inspirate deo locuti sunt. ij. **P**etri pri-
mo **Q**ō si quis i hoc ceru venerādo ita